

Lezingen

1^e Lez: Sir 35, 15b-17. 20-22a (*De Heer beluistert de verdrukten*)

Evangelie: Lc18, 9-14 (*De tollenaar ging gerechtvaardigd naar huis*)

Getuigenis Felix Bottu

Het zal u misschien verwonderen dat ik vandaag aan de andere zijde van het altaar sta. Dit doet me denken aan de periode toen de misdienaar het evangelieboek van de ene naar de andere zijde van het altaar bracht naargelang de priester het Epistel ofwel het Evangelie moest lezen. Ik ga ook geen moeilijke woorden gebruiken want ik heb met Pinksteren ook geen vlamme tongen boven mijn hoofd gezien.

Enige tijd geleden kreeg ik van iemand de vraag: “*Waarom ben jij nog altijd lector in de kerk?*”. Geef daar maar eens zo direct een passend antwoord op. Het was feitelijk een dubbele vraag: Waarom ben jij lector en waarom nog altijd. Om een goed gepast antwoord te kunnen geven op dat **eerste deel** van die vraag, ben ik eens wat dieper gaan zoeken naar wat lector zijn precies betekent. **Wie of wat is een lector?**

Lector zijn behoorde vroeger tot één van de lagere wijdingen in de opleiding naar het priesterschap. Sinds de verschuivingen binnen de kerk, die in gang werden gezet tijdens het Tweede Vaticaans Concilie, wordt er gesproken van 'bediening'. In het Engels wordt het woord '*ministry*' gebruikt, dat ook verwijst naar dienstbaarheid. Dit betekent dat er vanaf dat moment voor de uitoefening van de taken van lector, er geen wijding meer vereist is. Het uitoefenen van de bediening van lector betekent veel meer dan het voorlezen van een tekst.

De functie van lector is nu een lekenfunctie, een taak voor iemand uit het volk. Hij is zo als het ware een brug tussen de Heilige Schrift en de geloofs-gemeenschap. Door de woorden van de Schrift uit te spreken brengt de lector Gods boodschap tot leven. Het is een moment van bezinning, waar de gelovige zich kan laten voeden door het woord. Een lector staat **ten dienste van Gods woord; ten dienste van het geloof van de kerkgemeenschap**. En dus **ten dienste van de eredienst**.

Een essentiële functie van de lector vroeger was het mede-uitreiken van de communie en het zegenen van kleine kinderen aan moeders arm en aan hen die om welke reden dan ook niet zelf te communie konden gaan. In tegenstelling tot het oorspronkelijke ambt van lector, is de lector nu, een lekenfunctie, ook in

eucharistievieringen, zelfs wanneer er meerdere priesters aanwezig zijn. De lector is de persoon die zich bekommert om de niet-priesterlijke teksten en taken. Zelfs bij de aanstelling van de nieuwe paus, waren het jonge mensen die ieder in hun eigen taal de voorbeden brachten.

Nu mijn antwoord op het **tweede deel** van die vraag, namelijk: **hoe wordt je lector?** Er zijn eigenlijk drie wegen:

- ofwel is het een diaken,
 - of iemand die daartoe aangesteld en gewijd is door de bisschop. Paus Franciscus heeft nog een jonge kerel tot lector gewijd, zodat hij de communie kon uitdelen,
 - of het kan gewoon gebeuren op aanvraag van een persoon.
- Iedereen kan en mag lector zijn, man en vrouw. Sommige bisschoppen stonden dit reeds langer toe, maar sinds januari 2021 is dit officieel.

Ikzelf deed mijn eerste lectorbeurt in 1968 tijdens de eucharistieviering ter ere van Sint Eloi op de vliegbasis van Brustum. Dit niet aan het spreekgestoelte, maar achter de vleugel van een Meteor straaljager. Ik had op dat ogenblik geen besef dat ik als lector bezig was en zeker niet dat ik hier nu, zoveel jaren later, nog altijd als lector zou staan.

Na het overlijden van Pastoor Peeters II en na een paar interim pastoors, kwam er meer en meer medewerking van leken in het parochieleven, iets dat vroeger onmogelijk was. De meeste lectoren hebben tegenwoordig ook een meer uitgebreide rol in het parochieleven.

Ik hoop dat ik met deze korte beschrijving van lector u niet verveeld heb en ter informatie, er is nog altijd plaats op onze reservebank. Nog een kort antwoord op mijnheer zijn vraag: **waarom ben je lector?** Wel, ik heb een katholieke opvoeding gehad en bij verschillende bewegingen geweest die toen de “K” nog in hun logo hadden en ook door de derde regel van de oude Scoutsbelofte: *“Ik beloof op mijn erewoord mijn plichten te vervullen jegens God, Kerk en Land.”* Dit laatste heb ik er maar beroepshalve bij genomen.

En tenslotte: **Waarom nog lector?** Beste mensen: **lector zijn heeft geen pensioen leeftijd!**

© Felix Bottu